

Місце зустрічі – Бібліотека

«Її Господь послав не випадково...» – під таким девізом відбувся вечір пам'яті Олександри Бурбело

В бібліотеці відбувся літературний вечір, присвячений пам'яті О.Бурбело – юної вінницької поетеси, члена Національної спілки письменників, неодноразової переможниці Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів. Олександра залишила після себе безцінний літературний спадок. Її поезія стала справжнім скарбом, за який вона отримала понад 50 дипломів та відзнак.

У затишній залі, наповненій очікуванням, зібралися студенти ВНМУ ім. М. І. Пирогова та працівники бібліотеки. Усі були налаштовані на особливу зустріч із творчістю юної поетеси, чия поезія вражає щирістю та емоційною глибиною. Особливої атмосфери додала присутність дідуся Олександри – Володимира Бевза. Студенти проникливо прочитали її вірші, налаштовуючи присутніх на ліричні струни її поезій, що пронизані глибокими емоціями та художньою красою.

Володимир Бевз щиро поділився теплими спогадами про внучку. Його слова були пронизані любов'ю і гордістю за неї, а кожне слово звучало мов відгомін її творчого голосу. Завдяки його розповідям присутні змогли побачити Олександру не просто як поетку, а як дитину, котра не лише писала, а й жила своїми мріями та власним баченням світу. «Я лиш струна на арфі України, Зі співом ніжним, лагідна, дзвінка», – так писала Саша в одному із віршів. Щиро й проникливо він також розповів про захоплення Олександри фотографією, наголошуючи на тому, що вона ловила миті життя у кадрі з тією ж любов'ю, з якою писала свої поезії. Всі збірки її поезій проілюстровані власними світлинами. Кожна рослинка, кожна квітка були для неї маленьким дивом – вона всюди їх помічала та дбала про них.

Збірки поезій, казки, повісті, які презентував В. Бевз, – це творчий скарб, в кожному слові якого відгомін її думок і сміливих мрій. «У її душі був закладений генетичний код нації», – казав він, і ці слова змусили кожного замислитися про те, як глибоко ця юна дівчина відчувала своє коріння і любов до рідної землі. Присутні мали нагоду познайомилися із збірками пісень, написаних на слова О. Бурбело. Поезія Олександри, сповнена глибо-

ких почуттів і образів, природно лягла в основу музичних композицій, які стали важливим доповненням до її літературного спадку. У кожній пісні гармонійно поєднуються ніжність лірики, мелодійність слова та щирість емоцій.

Творчий спадок Олександри, хоч і створений у такому юному віці, пронизаний зрілістю та глибиною. І хоча життя цієї юної поетеси обірвалося надто рано, сила та світло її слова залишається. Її поезія, її любов до природи, її спадщина – все це торкнулося серця тих, хто прийшов на цей вечір, даруючи відчуття, що навіть найкоротше життя може стати вічністю.

Володимир Якович докладає неймовірних зусиль, щоб пам'ять про його талановиту внучку жила й розквітала – для нього це не лише моральний обов'язок, а й частина духовної місії. Він підтримує її батьків – Світлану Бевз і Сергія Бурбело, кандидатів технічних наук, доцентів Вінницького національного технічного університету, які сьогодні захищають Україну в лавах ЗСУ. З особливою теплотою В. Бевз зберігає спогади про свою дружину, Тамару Бевз (літературний псевдонім Тамара Корсунська), відому поетку, кандидатку філологічних наук, доцентку та колишню викладачку педуніверситету. Він також активно займається волонтерською діяльністю, опікуючись центром, який носить ім'я його внучки Олександри.

На вечорі присутні познайомилися не лише з літературним спадком Олександри, але й відкрили для себе історію трьох поколінь справжніх українців, відважних патріотів, які словом звеличують та вчинками підтримують свою рідну країну.

**М. Мельник, заступниця директорки
Наукової бібліотеки ВНМУ**

